

คำเทศนา

วันระลึกสตรีคริสเตียนประจำปี 2006

“ชีวิตจำเริญเป็นนิตย์”

สดุดี 133:3

วันอาทิตย์ที่ 13 สิงหาคม ค.ศ. 2006

“คูเถิด ซึ่งพี่น้องอาศัยอยู่ด้วยกันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ก็เป็นการดี และน่าชื่นใจมากสักเท่าใด เหมือนน้ำมันประสิริอยู่บนศีรษะไหลอาบลงมาบนหนวดเครา บนหนวดเคราของอาโรนไหลอาบลงมาบนคอเสื้อของท่านเหมือนน้ำค้างของภูเขาเซอร์โมนซึ่งตกลงบนศิโยนเพราะว่าพระเจ้าทรงบังค้ำบัญชาพระพรที่นั่นคือชีวิตจำเริญเป็นนิตย์

หัวข้อสำหรับวันระลึกสตรีสภาคริสตจักรในประเทศไทยในปี ค.ศ. 2006 คือ “ชีวิตจำเริญเป็นนิตย์” หมายถึงการมีชีวิตอยู่แต่ในพระเจ้า โด่ชื่น, งอกงามหรือสมบูรณ์, ตลอดเวลาไม่มีสิ้นสุด

จากพระธรรมสดุดีตอนนี้เป็นสถานการณ์ที่คนอิสราเอลทุกคนเดินทางไปร่วมเฉลิมฉลองเทศกาลเก็บเกี่ยวหรือปีสกา ในพระวิหารที่เยรูซาเล็มสถานที่เป็นศูนย์รวมชีวิตของคนอิสราเอลภาพที่ทุกคนมีจุดมุ่งหมายเดียวกันที่จะเข้าเฝ้าพระเจ้าที่พระวิหาร ดังนั้นกษัตริย์ดาวิดจึงต้องการที่จะสอนคนอิสราเอลว่าการแสดงออกถึงการดำเนินชีวิตที่จำเริญหรือเติบโตได้มิใช่การมีชีวิตอยู่แต่ลำพัง หรืออยู่คนเดียวแต่หมายถึงการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอย่างสันติ ซึ่งการเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ทั้งในสังคม ชุมชน คริสตจักรและตลอดจนในครอบครัวของเราการมีชีวิตจำเริญเติบโตได้อย่างสันติสุขเป็นหนึ่งในเดียวกันและนอกจากชีวิตที่มีสัมพันธ์ภาพที่ถูกต้องกับพระเจ้า ยังมีองค์ประกอบการดำเนินชีวิตสัมพันธ์ภาพกับชุมชนของพระเจ้าดังนี้

ประการที่หนึ่ง ชีวิตที่เจริญงอกงามคือชีวิตที่ “เคารพซึ่งกันและกัน” ไม่ว่าเราจะมีแตกต่างกันในด้านใดก็ตาม เรื่อง วัย อายุ เพศ การศึกษา หรือมีฐานะต่างกันแต่เราทุกคนเป็นลูกของพระเจ้า (สดุดี 8:5) พระเจ้าทรงสร้างทุกคนต่ำกว่าพระเจ้าหน่อยเดียว และสวมศักดิ์ศรีกับเกียรติให้แก่เขา เราจึงจำต้องมีความเคารพซึ่งกันและกัน

(มีบทเรียนหนึ่งจากเรื่องใน Internet เล่าว่า มีคริสตจักรแห่งหนึ่งในอเมริกา มีการนมัสการในวันอาทิตย์ แต่ที่นั่งทุกที่เต็มหมด มีชายไว้ที่อยู่คนหนึ่งที่ต้องการเข้าไปนมัสการในโบสถ์แห่งนั้นทำให้ไม่มีเก้าอี้สำหรับเขา เนื่องจากโบสถ์แห่งนี้ได้มีการทำกิจกรรมการประกาศเล่นดนตรีและเลี้ยงอาหารกับคนข้าง

ถนนและได้เชิญคนเหล่านั้นมาร่วมนมัสการด้วย และสำหรับทีมงานที่ได้ทำกิจกรรมนี้กับคนข้างถนน ในใจเขาก็ยังมีความรู้สึกกังวลว่าจะต้อนรับคนที่เข้ามาในโบสถ์นี้อย่างไร แต่สำหรับชายคนนี้เขาเข้ามา เพราะเห็นว่าได้รับการดูแลจากคนในโบสถ์นี้อย่างดี เขาจึงเลือกที่จะเข้าร่วมนมัสการด้วย แต่เข้ามา ซ้ำจึงไม่มีที่นั่งเหลืออยู่เลย เขาจึงเข้าไปที่พื้นใกล้ ๆ กับที่คณะนักร้องนั่งอยู่ ซึ่งทุกคนก็เห็นเหตุการณ์ นั้น และรู้สึกอึดอัดกับภาพที่เห็นชายที่แต่งตัวด้วยเสื้อผ้าสกปรก นั่งอยู่หน้าธรรมมาศ และในทันใดนั้นก็ มีผู้ปกครองคนหนึ่งที่เป็นที่เคารพคนในโบสถ์ได้เดินไปหาชายคนนั้น ทุกคนก็คิดอยู่ว่าผู้ปกครองคน นั้นคงจะเรียกให้ชายคนนั้นตามไปนอกโบสถ์

แต่ผู้ปกครองคนนั้นได้นั่งลงใกล้ ๆ และเอื้อมมือไปจับบ่าของคนข้างถนนและมีอีกข้างก็ยกขึ้นสูงและ ร้องสรรเสริญพระเจ้า ทันใดนั้นบรรยากาศภายในห้องนมัสการก็เปลี่ยนไปจากความอึดอัดกลายเป็น ความชื่นชมยินดี และหัวใจของทุกคนก็เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน คือด้วยใจที่สรรเสริญพระเจ้า)

ประการที่สอง ชีวิตเจริญด้วยการ “ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน”

เชื่อแน่ว่าเราแต่ละคนเราคงเคยพบกับความผิดหวัง ท้อแท้หรือเบื่อหน่ายกับการดำเนินชีวิต เมื่อสิ่งที่เรา หวังหรือตั้งใจทำไม่เป็นอย่างที่เราคาดหวังไว้ เช่นบางคนอาจจะผิดหวังในการทำงาน หน้าที่ ตำแหน่งหรือบรรยากาศคนที่ทำงานด้วย หรือบางคนอาจจะผิดหวังกับสมาชิกในครอบครัว สามี ภรรยา ลูกหลานหรือเยาวชนคนหนุ่มสาวอาจจะเคยผิดหวังในเรื่องของความรัก หรือการศึกษาเล่าเรียนเหล่านี้ เป็นเหตุให้เราหมดกำลังใจในชีวิต เราจึงต้องการกำลังใจจากคนรอบข้าง ดังเพลงบทหนึ่งที่เราเคยได้ฟัง บ่อย ๆ ในยามที่ท้อแท้ขอเพียงแค่คนหนึ่งจะนึกถึงและคอยห่วงใย ในยามที่ชีวิตหม่นหมอง ร้องไห้ ขอ เพียงมีใครปลอบใจสักคน

ถ้าเราเปิดในพระธรรมกิจการ 15:32 ฝ่ายยูดาสะกับสิลาสเป็นผู้เผยพระวจนะด้วย จึงได้กล่าว หนุนใจพี่น้องหลายประการให้มีกำลังใจ

หรือในพระธรรมสดุดี 73:26 เนื้อหนังและจิตใจของข้าพระองค์จะวายไป แต่พระเจ้าทรงเป็นกำลังใจ ของข้าพระองค์และเป็นส่วนของข้าพระองค์เป็นนิรันดร์

สดุดี 10:17 ข้าแต่พระเจ้าพระองค์ทรงฟังความปรารถนาของคนอ่อนสุภาพ จะทรงเสริม กำลังใจเขาและพระองค์จะทรงเงี่ยพระกรรณฟังถ้อยคำของเขา ในการเสริมสร้างชีวิตของเราและของ คนที่เราอยู่ด้วยกันการให้กำลังใจซึ่งกันและกันเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง

ประการที่สาม การมีชีวิตที่เจริญเติบโตคือ “ชีวิตแห่งการช่วยเหลือกันและกัน” ในพระธรรม สดุดี 119:147 เราทูลขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า ก่อนอรุณรุ่ง เพื่อทูลขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า เพราะเรารู้ว่าพระองค์ทรงยิ่งใหญ่ เราทูลขอการทรงช่วยจากพระองค์แต่เราไม่สามารถเทียบเท่าพระองค์ ในทุกอย่าง พระองค์จึงให้เราแต่ละคนแตกต่างกันเพื่อการช่วยเหลือกันและกัน ดังนั้นการอยู่ร่วมกัน

ของคนจำนวนมากย่อมต้องมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกัน เพราะแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน ทั้งเพศ วัย สถานภาพ ความรู้ความสามารถ ความเข้มแข็งแต่เรามีความแตกต่างกัน เพื่อที่จะช่วยเหลือกันแบ่งปันซึ่งกันและกันในสิ่งที่เรามีอยู่

ประการที่สี่ ชีวิตที่จำเริญและมีสันติสุข “คือชีวิตที่สัจย์ซื่อต่อกันและกัน”

การอยู่ด้วยกันด้วยความจริงใจด้วยการเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน จะไม่มีการหลอกลวง ใปปิดมดเท็จ แต่การอยู่ด้วยการหลอกลวงโกหกเพราะจิตใจมีความไม่สัจย์ซื่อ ชีวิตจึงไม่เจริญเติบโต เป็นที่ขอบต่อพระพักตร์พระเจ้า

สดุดี 10:9 ผู้ใดที่ดำเนินในความสัจย์ซื่อก็ดำเนินอย่างมั่นคง 1 เธสะโลนิกา 5:24 พระองค์ผู้ทรงเรียกท่านนั้นสัจย์ซื่อและพระองค์จะทรงทำให้สำเร็จ ในพระธรรมทิตัส 2:12 สอนให้เราละทิ้งความอธรรมและโลกีย์ตัณหา และดำเนินชีวิตในยุคนี้อย่างมีสติสัมปชัญญะ ซื่อสัจย์สุจริตและตามทำนองคลองธรรมจากลูกา 19:17 ได้กล่าวไว้ว่า “ดีแล้วเจ้าเป็นทาสที่ดี เพราะเจ้าสัจย์ซื่อในของเล็กน้อยจึงมีอำนาจครอบครองเมืองเถิด”

การดำเนินชีวิตด้วยการยึดมั่นในการกระทำสี่ประการที่กล่าวมา อย่างสม่ำเสมอ จะนำมาซึ่งสันติสุขในครอบครัวของเราคริสตจักรของเรา ชุมชนของเรา เพราะเรามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและมีใจกระทำเฉพาะระหว่างมนุษย์ต่อมนุษย์เท่านั้นแต่ต้องเป็นความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมนุษย์และสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง อันได้แก่ธรรมชาติทั้งหลายทั้งปวง เมื่อเราปฏิบัติอย่างนี้ชีวิตของเราที่อยู่ร่วมกันนั้นจำเริญขึ้นเป็นนิรันดร์

ในพันธสัญญาใหม่ พระธรรมกาลาเทียบทที่ 5:22-23 นี้คือผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ คือความรัก สันติสุข ความปลาบปลื้มใจ ความอดกลั้นใจ ความปรานี ความดี ความสัจย์ซื่อ ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน สิ่งเหล่านี้ เป็นสิ่งสำคัญที่เราต้องนำไปปฏิบัติในชีวิตของเราเพื่อเป็นพยานถึงชีวิตที่จำเริญขึ้นเพราะเราเป็นชุมชนของพระเยซูคริสต์ “ชีวิตจำเริญเป็นนิรันดร์” เป็นพระพรมากมายแก่ชีวิตของเราที่จะเจริญเติบโตขึ้นและทำให้เราอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวที่มีสันติสุข เป็นชุมชนของพระเจ้าที่มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเพราะเราต่างก็ดำเนินชีวิตตามน้ำพระทัยพระเจ้า และชีวิตครอบครัวของเราก็เจริญเติบโตขึ้นครอบครัวของเราก็มีสันติสุข

อยากให้เราได้กลับมาพิจารณาสถานการณ์ใกล้ตัวของเราในปัจจุบัน พระวามะของพระเจ้าในครอบครัวของเราก่อนชีวิตของเราจะจำเริญ และเติบโตถึงความไพบูลย์ของพระคริสต์ได้ขอเราได้เราต้องดำเนินชีวิตที่ดีด้วยการเคารพกัน สัจย์ซื่อและช่วยเหลือกัน ให้กำลังใจกันต่อลูก ต่อสามี ภรรยา ในพระคัมภีร์กล่าวว่า “ถึงอย่างไรก็ดี ท่านทุกคนต่างก็จงรักภรรยาของตนเหมือนรักตนเองและภรรยาที่จงยำเกรงสามีของตน ฝ่ายบุตรจงนบนาอบเชื่อฟังบิดามารดาของตนในองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะการกระทำ

อย่างนั้นเป็นการถูก” “จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้านี้เป็นพระบัญญัติข้อแรกที่มีพระสัญญาไว้ด้วย เพื่อเจ้าจะไปดีมาดีและมีอายุยืนนานที่แผ่นดินโลก ฝ่ายท่านผู้เป็นบิดา อย่าขี้ขลาดของตนให้เกิดโทษะ แต่จงอบรมบุตรด้วยการสั่งสอน” (เอเฟซัส 6:1-4)

ในคริสตจักรในสังคมชุมชนที่เราอยู่ เราทุกคนต้องคำนึงถึงการอยู่ร่วมกันอย่างถูกต้อง มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างถูกต้องพระพรจึงจะเกิดขึ้นสันติสุขก็จะเกิดขึ้น เห็นได้ว่าปัจจุบันนี้เราต้องใช้ชีวิตอยู่อย่างระมัดระวังเพราะรอบด้านเรามีแต่อันตราย เช่นในเรื่องของอาหารที่เรารับประทานทุกวัน เดียวนี้เมื่อเรารับประทานอาหารเราต้องดูว่าอาหารแต่ละอย่างที่เรารับประทานมีสารพิษหรือสารเจือปนอยู่หรือไม่ ตัวอย่างเช่นผักที่ใช้ปรุงอาหารบางครั้ง ผู้ผลิตไม่ได้คำนึงถึงชีวิตของผู้ซื้อหรือผู้บริโภค หรือคำนึงถึงความถูกต้อง อาจคำนึงแต่เพียงการมีรายได้เข้ามาเรา จึงต้องระวังในการบริโภค

ได้อ่านเรื่องจากวารสารเล่มหนึ่งพูดถึงวิกฤติของปลาการ์ตูนหรือเรียกตามภาษาเด็ก ๆ ว่า นิโม เนื่องจากปลาลวดลายน่ารักเป็นที่นิยม หลังจากภาพยนตร์นิโมฉายทำให้ที่ผ่านมามีการลักลอบจับปลาการ์ตูนอย่างหนักจนหลายคนกลัวว่าจะสูญพันธุ์การจับปลาสวยงามอย่างปลาการ์ตูนนี้ ผู้คนบางคนเอาไซยาไนด์ไปใส่ปะการังที่ใช้เป็นที่หลบภัยทำให้ปลาสลบและลอยตามน้ำออกมา ซึ่งวิธีการนี้ทำให้ปลาจำนวนมากทั้งปลาเล็กปลาน้อยต้องพลอยตายและถูกจับไปด้วย ที่สำคัญทำให้แนวปะการังที่ใช้เวลานานกว่าจะเติบโตต้องตายไปอย่างเอาถิ่มคืนมาไม่ได้ปรากฏการณ์การลักลอบจับปลาที่ส่งผลเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมอันเป็นการทรงสร้าง และทำไมผู้ซื้อถึงยังสามารถฉวยเงินออกจากกระเป๋าเพื่อบริโภคความสวยงามของปลาการ์ตูนได้โดยไม่รู้สึกละไรร

ดังนั้นเมื่อเราต้องการให้ชีวิตของเราทุกคนเจริญขึ้น ร่วมกันทุกคนเราก็ต้องพิจารณาการดำเนินชีวิตของเรา ว่าชีวิตของเราจะเจริญขึ้น (ทั้งด้านร่างกาย จิตวิญญาณของเรา) ได้มีใช่เพียงชีวิตของเราคนเดียวแต่รวมถึงทุกคนที่มีชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข เพราะเรามีชีวิตที่เจริญเติบโต เราจึงต้องให้พระวาระของพระเจ้าเป็นฐานในการดำเนินชีวิตของเรา ยอห์น 5:24 เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าผู้ใดฟังคำของเราและวางใจในพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา ผู้นั้นก็มีชีวิตนิรันดร์และไม่ถูกพิพากษา แต่ได้ผ่านพ้นความตายไปสู่ชีวิตแล้ว อามน

ที่มา : ข่าวคริสตจักร สภาคริสตจักรในประเทศไทย, ปีที่ 75 ฉบับที่ 674 สิงหาคม 2006, หน้า 18-19, 48